

ส้มกุ้ง

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Ampelocissus martinii* Planch.

ชื่อพื้นเมือง เครืออีโกย, อีโกย (นครราชสีมา); กุ่ย (อุบลราชธานี); เถาเปรี้ยว (กรุงเทพฯ); เถาวัลย์ขน (ราชบุรี); ส้มกุ้ง (ประจวบคีรีขันธ์, นครศรีธรรมราช); ส้มกุ่ย (สระบุรี); ส้มออบ (นครศรีธรรมราช)

ชื่อวงศ์ VITACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น ส้มกุ้งเป็นไม้เถาเลื้อยพาดพันต้นไม้อื่น ไม่ผลัดใบ เถาเป็นปล้อง มีมือสำหรับยึดเกาะไม้อื่น เปลือกเถามีขนสีน้ำตาลอ่อนปกคลุม

ใบ ใบเดี่ยว เรียงเวียนสลับ ใบรูปรี รูปรีแกมรูปขอบขนาน ขอบใบหยักจักฟันเลื่อยห่างๆ ผิวใบมีขนสีน้ำตาลปกคลุมทั้งสองด้าน

ดอก ดอกออกเป็นช่อกระจุก ช่อดอกขนาดใหญ่ สีขาวหรือเหลืองอ่อน

ผล ผลกลมรี ออกเป็นกระจุกที่ข้อ คล้ายพวงองุ่น ผลอ่อนสีเขียว เมื่อแก่สีม่วงดำ

แหล่งที่พบ ป่าเต็งรัง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดปานกลาง ขึ้นได้ดีในดินแทบทุกชนิด

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ยอดอ่อน มีรสเปรี้ยว นำมาปรุงรสอาหารได้ ผลสุกสีดำรับประทานได้ โดยนำผลสุกมาตำสับรวมกับผลไม้ที่มีรสฝาด เช่น กลัวย ละมุด เพื่อลดอาการระคายเคืองเวลารับประทาน

รส เปรี้ยว

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด